

Edabygdens SPF-Seniorer på besök hos Vildhjärta

En solig och varm fredag i juni tog Maria Vildhjärta och hennes man Johannes emot Edabygdens SPF-Seniorer hemma på deras gård Ängbråten i Brunskog. Maria berättade att hon för 23 år sedan flyttade in i detta hus mitt i skogen, där hon tillbringade sin barndoms somrar hos sina morföräldrar. Vildhjärtas pinnvärd är en sagolik kulturmiljö med en öppen ateljé mitt i granskogen. Här fick vi beskåda ett galleri med utställning av Marias alster, skulpturvandring på skogens stigar runt gården samt en blomstrande köksträdgård.

Marias konst som är tätt sammanvuxen med skogen och hennes skapelser har därför kallats för pinnkonst. Vid vandringen på skogens stigar fick vi skåda mängder av fantasifulla konstverk kommenterade med en poetisk och filosofisk fantasifull lek med ord. Precis som Marias djupa tankar är skulpturerna både humoristiska och allvarliga på en och samma gång.

Maria berättade att hennes arbetsredskap utgörs av en bormaskin, en vass kniv, en korg och lite färg men anser att det bästa verktyget är humorn och näst därefter den skarpa kniven. Att hon samlar pinnar var hon går blev vi snart varse. Ty överallt i och utanför ateljén, bakom dass och uthus och mitt i skogen ligger det högar med stora pinnar, små pinnar, krokiga pinnar och ännu mera pinnar och i varje pinne ser hon något som vi andra inte ser.

Johannes och Maria har entusiastiskt arbetat med att få till en magisk utomhusmiljö. Målet är att skapa en plats där konst och biologisk mångfald kan mötas, där gamla döda träd kan få samsas med nyplantering av mängder av olika sorters lövträd och där ruttnande ved kan skänka liv åt fåglar, fjärilar, diverse insekter och andra småkryp. Att återskapa blomstrande ängar i landskapet ingår också i deras miljömässiga engagemang.

Även köksträdgården är ett fantasifullt konstverk som inte liknar något annat, till och med tisteln pryder här sin plats. Den extrema försommartorkan har dock satt sina spår i örtesängarna med mängder av grönsaker. De färgsprakande blomsterrabatterna som ligger lite i halvskugga verkar dock ha klarat sig lite bättre mot torkan.

Efter att ha vandrat runt och beskådat konst och växtlighet i området satte vi oss i häggens skugga där vi blev serverade läskande saft, kaffe och kakor av Johannes. Mycket nöjda med dagens utflykt tackade vi för oss och konstaterade att hit måste vi åka tillbaka för även om vi har upplevt mycket så har vi säkert missat mycket av allt som gården bjuder av konst kommentarer, kloka ord och klurigheter, dessutom kan det mesta behöva ses och begrundas ännu en gång.

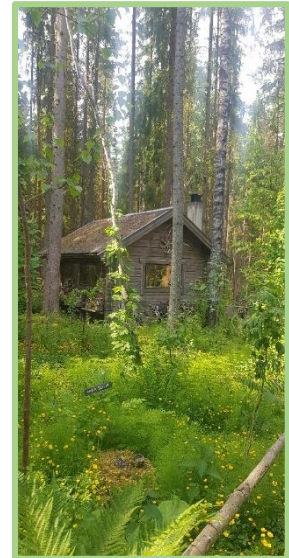

Bild och text Anders

Bild Karin